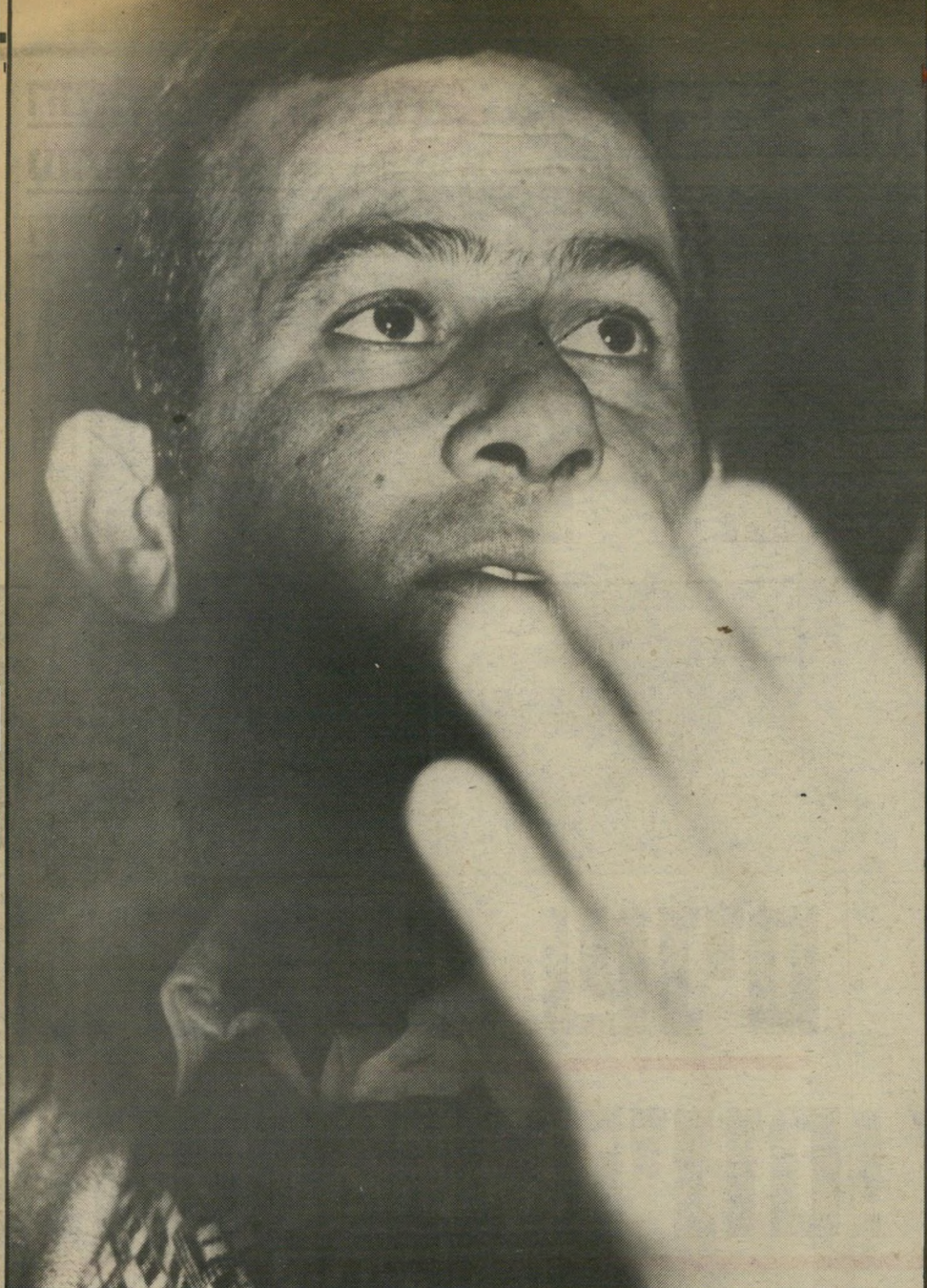

משה ברדה (משמאל), אחיו של החשוד מספר על צרותיו של אחיו:

משה ברדה, המבוקש עלידי המישטרה כחשוד בהשתייכות לקבוצת ליפא שניסתה לפגוע בהרבה, היה השבוע המום. הוא היה מבוהל וראג מאוד לאחיו שנעלם.

סיפר משה: שימעון היה בן הזקונים במישפחה. הוא היה ילד שמח ועליו. בבית היו יחסים מאוד טובים בין כולם. כשהיה נער, התחננה אחותי עם בחור, שאחרי כך התברר לנו שהוא עבריין. שימעון התחיל להסתובב איתו. הגיס היה מפתה את שימעון הצעיר בכל מיני דברים. הוא היה נותן לו כסף כיס והיה קונה לו דברים, וכך הצליח לגרום את הילד הצעיר אחרי. כך גם הכירה המישטרה את שימעון אחי. הם היו עוצרים אותו, כדי שימסור מידע על גיסו. הוא בעצמו היה ילד טוב, אבל המישטרה היתה מטרידה הרבה, מכיוון שאחותי וגיסו גרו אצלנו בבית והם היו באים כל פעם, לוקחים את שימעון, ומנסים לסחוט ממנו מידע על גיסו.

לכל המישפחה שלנו לא היה אף פעם עניינים עם המישטרה. אנחנו מישפחה צנועה ושקטה.

מכות רצח במישטרה

כל המישפחה נהרסה מזה. אמה שלי ישבה בבית ובכתה כששמעה מה עושים לבן שלה. הם קרעו לו את עור-התוף באוזן, ואנחנו הגשנו נגדם תלונה לקצין חוקר.

המיקרה הוזה יושב עד היום על מצפוני, מפני שאני הייתי זה ששיכנע אותו ללכת למישטרה. בעוד שהוא אמר לי שהם יכו אותו שם. לכן, היום אני לא קורא לו להסגיר את עצמו, מכיוון שנכוויתי פעם אחת מן העניין הזה.

והוא, איך אני יכול לבקש ממנו להסגיר את עצמו כשאפילו לא נותנים להיפגש עם עורך-דין? אני לא מאמין להם יותר אחרי המיקרה ההוא. אני גם בטוח שמאז שימעון פוחד מהמישטרה.

אחרי אותו מיקרה הוא קיבל עונש מאסר בפועל ונשלח לכלא תל-מונד. ההורים היו מבקרים אותו שם בשבתות ואמא שלי, שנהרסה מן הסיפור הזה, ביקשה ממנו שישמור על השבת ואו אלוהים יעזור לו לפתוח דף חדש בחיים.

שימעון שמע לה והתחיל לחזור בתשובה. הוא כיבד את רצונה ומכבד אותו עד היום. בכלא הוא התחיל לגדל זקן ופיאות.

כשהשתחרר, באתי לקחת אותו מן הכלא. הוא היה מאושר. הוא חזר הביתה והמשיך לשמור על השבת ולקיים מצוות. הוא היה עוזר המון לאמא.

הוא רצה

לחזות בבוא המשיח!

אמא שלי, שנפטרה לפני שנתיים, היתה אשה נהדרת. היא תרמה הרבה כדי להקים בתי-כנסת בשכונת. היא היתה מסתובבת ומתרימה אנשים ככל העיר. כשהיא מתה כולם הצטערו. כשהורים ראו איך שימעון נגרר אחרי עבריניים הם היו ממומררים. הם ידעו ששימעון ילד טוב.

ואו קרה המיקרה ורצו לעצור אותו בקשר לפיצוץ במישטרת חולון. באותו לילה של הפיצוץ היה עצור בכלל באבן-כביר בקשר לאירוע אחר. כשבאתי לחשר אותו בבית-המישפט, אמרו לי אנשי המדור שאבא אותו לחקירה.

פקד זקי דנה, שהיה אז אחראי על החקירה, הבטיח לי באופן אישי שלא יאונה לו כל רע. הוא אמר שהם רק רוצים לשאול אותו כמה שאלות ביחס לפיצוץ ואחרי כך ישחררו אותו.

אני האמנתי להם בתוס'לב וניסיתי לשכנע את שימעון אחי שילך למישטרה לחקירה. הוא לא האמין להם, אבל אחרי ששיכנעתי אותו כמה שעות הסכים ללכת איתי למישטרה.

שהיתה כבר חולה ומרוכאת ממה שהבן שלה עבר.

אבל הוא לא מצא שקט בארץ ואחרי חודשיים נסע לאירופה. הוא היה בגרמניה שבועיים ומשם נסע לארצות הברית. בני-יורק הוא היה בקשר עם בתי-כנסת בברוקלין והיה פעיל מאוד בקהילה. הוא עזר להחזיר יהודים בתשובה ואירגן הרבה פעולות בבית-הכנסת. הוא אפילו היה בקשר עם הרבי מלובביץ ויש לו תמונה עם הרבי.

אמא מתה בזמן שהיה בחו"ל והוא לא הספיק לבוא להלוויה. לכן נרד נרד שימשיך לשמור על המסורת שלה ועל הבקשה שלה להאמין באלוהים.

לפני שנה הוא החליט לחזור לארץ. הוא אמר אז, ששנת תשמ"ד זו שנה של אסונות ובשנה כזאת הוא מעדיף להיות בישראל.

לא ידע

לתקוע מסמר התחלה הוא גר בחולון עם אבא, ואבא היה עוזר לו להסגיר את

הוא רצה להיות ליד חוזרים בתשובה כמוהו, והתחיל לנסוע לירושלים ליישובות, עד שעבר לגור שם. הוא היה אומר: "בשנת תשמ"ד אני רוצה להיות בירושלים". אני רוצה לחוות בכיאת המשיח.

כל התקופה שגר בירושלים היה שומר על קשר קבוע עם המישפחה בתל-אביב. הוא היה בא לבקר בכל כמה שבועות וראינו שטוב לו. הוא אפילו סיפר שהכיר בחורה מבית מסורתי ושהם עומדים להתחתן. הוא סיפר שבירושלים יש אווירה דתית, מכיוון שכל ירושלים מלאה ביישיבות וזו אווירה שמתאימה לו. הוא סיפר שיש לו חברים שגם הם חזרו בתשובה וגרים ביישיבות.

מאז שחזר לארץ לא היו לו עניינים עם המישטרה. לפני שנה עצרו אותו כשהיה בביקור אצל המישפחה בחולון. הם האשימו אותו באחזקת רכוש גנוב, אבל תוך כמה ימים שחררו אותו בלי מישפט. פרט לזה לא היו לו שום עניינים עם המישטרה. הוא נמנע מלהסתובב, רק היה בא הביתה

לביקורים. עניין המעצרים נודע לנו דרך המישטרה. בשבוע שעבר, ביום ראשון או שני, באמצע הלילה באו פיתאום שוטרים לבית של אבא שלי והיפשו את שימעון. מאז הם באים כל פעם בלילות. אבא שלי חי בפחד מתמיד. אנחנו לא יודעים איפה הוא. ראינו אותו בפעם אחרונה, כשהוא היה בביקור לפני שלושה שבועות ומאז לא שמענו ממנו.

אני אישית לא מאמין ששימעון ברדה מסוגל לעשות דברים כאלה. מאז שאני מכיר אותו לא ראיתי אותו מתעסק עם נשק. הוא אפילו לא היה בצבא, אז מאיפה הוא יודע על נשק וחומרי חבלה, כמו שהם אומרים? הוא אפילו לא יודע לתקוע מסמר בקיר. הדברים הכי גרועים שהוא עשה זה להרים יד על מישוהו.

עכשיו אני פוחד שאולי קרה לו משהו. אני פוחד שלא ישים קץ לחייו. אחרי ששיקם את חייו והתרחק מהמישטרה, פיתאום קרה הדבר הזה. אני בטוח שהוא מבוהל מן המישטרה.

הייתי רוצה למצוא אותו בריא ושלם וששמו יטוהר, מכיוון שלהער-כתי הוא נקי-כפיים. עכשיו הוא חי כמו חיה נרדפת. זה לא מגיע לו ולא מגיע למישפחה שלו.

המישפחה מבקשת ומעוניינת להוכיח כמה ששימעון לא מסוגל להיות מה שמתארים אותו. **עד כאן סיפורו של משה ברדה.**

אביו של שימעון ברדה שבור מכל העניין. הוא טוען כי המישטרה מטרידה אותו בלילות, בחיפושים אחרי בנו. הוא סיפר כי בנו אדם ישר: "הוא היה עושה הכל בשביל אמא שלו. אחרי שנעשה דתי הוא בא הביתה ותלה בבית כל מיני פוסקים מן התנ"ך. אני בטוח שהוא לא עשה כלום. אני מכיר אותו. אפילו לחם הוא לא ידע לחתוך, אני הייתי צריך לחתוך בשבילו. הוא לא היה בצבא בכלל. אני לא מאמין שהוא יודע לפתוח רובה. רק שאלוהים יעזור לו, אם יש אלוהים בשמיים, ואז כל השקר הזה ייצא לאור."

אחת התקנות לשעת-חירום בעכירון הקשורות בכיתחון המדינה. בג"ץ אישר השבוע את התקנה. **ענת הרגוסטי**

מסגיר את עצמו, ספק אם המישטרה היתה נותנת לו להיפגש עם עורך-דינו, כפי שאין היא מאפשרת לחבריו העצורים להיפגש עם עורכי-דינם. זאת

היכן עומד שימעון מבחינת החוק. אך גם עורך-דין אמיר לא יכול היה להועיל הרבה במיקרה זה, מכיוון ששימעון אינו נמצא. גם אילו היה

אחת ממעצרו בערבות. עד היום לא הוגש כתב-אישום בתיק זה. המישפחה המודאגת פנתה מייד לאדם הראשון שיכול היה להסביר להם

עצה. אמיר הכיר את שימעון ברדה, כאשר ייצג אותו לפני שנה כשהיה עצור בפרשת רכוש גנוב. הוא נפגש איתו פעמים אחרות, ולבסוף שחרר